

Mál nr. 451/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs

Vinnuveitandi: (A)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot móttakið 21. nóvember 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 18. desember 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið í vinnu hjá A að skera stein með slípirokk þann 12. apríl 2022 þegar blaðið festist með þeim afleiðingum að hann missti stjórn á vélinni og skarst illa á læri.

V hafnar bótaskyldu á grundvelli þess að slysið sé ekki rakið til saknæmrar og ólögþætrar háttsemi A eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann beri skaðabótaábyrgð á.

Í málskoti kemur fram að eftirlitsmyndavélar hafi verið á verkstæðinu þar sem slysið átti sér stað og atvikið hafi verið tekið upp en samkvæmt upplýsingum frá A keyri kerfið yfir sig á tveggja mánaða festi og ekki hafi verið gert afrit af upptökunni. Af því verði A að bera hallann. Þá kemur fram að slysið hafi verið tilkynnt of seint til Vinnueftirlitsins en það hafi ekki verið tilkynnt fyrr en níu dögum eftir slysið. Sökum þess hafi Vinnueftirlitið ekki getað rannsakað slysstað og leitt í ljós orsök slyssins og hvernig aðbúnaður hafi verið á vinnustaðnum. Sú fortakslausa skylda hvíli á vinnuveitanda að tilkynna slys til Vinnueftirlitsins strax.

M byggir á því að slípirokkur sé hættulegt tæki og að A hafi sýnt af sér saknæma háttsemi með skorti á öryggisráðstöfunum við tækið. Tækið hafi ekki verið betur búið en svo að blað þess festist í steininum og skarst í læri M þegar það hrökk úr steininum. Þá byggir M á því að tækið eigi að vera þannig búið að starfsmenn geti starfað í návígi við tækið án þess að eiga á hættu að verða fyrir líkamstjóni af völdum þess. Af myndum í lögregluskýrslu megi sjá að engin varnarhlíf hafi verið á slípirokknum en V haldi því fram að bæði handfang og hlíf hafi verið til staðar. M byggir einnig á því að það hafi vantað handfang á sögina. Einnig hafi M átt að nota persónuhlífar en M hafði þær ekki né var hann í hlífðargalla við verkið. Fram kemur að M hafi fengið þær leiðbeiningar að skera undir plöturnar og hafi átt að benda honum á að vinna verkið á annan hátt hafi A talið þess þurft sérstaklega í ljósi þess að hann var enn starfsmaður í þjálfun. Verklaginu hafi verið breytt eftir slysið. Vísað er til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum þar sem fram komið rík skylda vinnuveitanda til að leiðbeina starfsmönnum sínum og gera ráðstafanir til að gæta öryggis þeirra.

Í bréfi V er atvikalýsingu M mótmælt að því leyti að blað slípirokkksins hafi ekki brotnað heldur að slípirokkurinn hafi festst og sjá megi af mynd í lögregluskýrslu að blaðið sé heilt. M hafi verið beðinn um að saga úr fyrir helluborði sem sé einfalt verk með slípirokk. Slípirokkurinn hafi ekki þurft að kæla með vatni og því hafi ekki verið þörf á hlífðarfatnaði. Hefðbundið verklag sé að skera úr plötunni ofan frá og það sé ekki rétt verklag að fara undir borðið til að skera úr plötunni. Fullyrðing um að verklagi hafi verið breytt eftir slysið sé röng því engu hafi verið breytt. Þá kemur fram að ástæða þess að A hafi ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu um slysið sé sú að lögregla hafi komið á staðinn og tilkynnt váttryggingartaka um að tilkynning yrði send Vinnueftirlitinu. V telur að M hafi ekki sýnt fram á að slys M sé rakið til saknæmrar og ólögþætrar háttsemi A eða annarra atvika eða aðstæðna sem það beri skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort slys M sé að rekja til saknæmrar og ólögþætrar háttsemi A eða annarra atvika eða aðstæðna sem það beri skaðabótaábyrgð á. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf slys M að vera rakið til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á og það hvílir á M að sýna fram á það.

Fyrir liggur að umrætt atvik var ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu fyrr en 21. apríl 2022 og að A gætti þess ekki að varðveita afrit af upptöku úr eftirlitsmyndavél sem var á slysstað. Slíkt er vanræksla af hendi A

en lýsingu M á slysinu ekki verið mótmælt og verður því litið svo á að ekki sé ágreiningur um atvik þegar slysið átti sér stað. Hins vegar ber að geta þess að það stendur A nær að rannsaka slysið.

Sjá má af mynd í lögregluskýrslu að engin hlíf er á slípirokknum og það liggur fyrir að M var að skera með slípirokknum undir borðplötuna en ekki að ofan frá eins og hefðbundið verklag er samkvæmt A. Það liggur ekkert fyrir í gögnum málsins um reynslu M af starfinu en það kemur fram að hann hafi enn verið í þjálfun. Þar sem M var ekki að vinna verkið samkvæmt hefðbundnu verklagi verður að líta svo á að A hafi ekki sinnt hlutverki sínu um að leiðbeina M nægilega fyrir verkið. Af þeim sökum verður A að bera bótaábyrgð á slysi M.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 30. janúar 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir